

РЕШЕНИЕ

№ 505

гр. Пловдив, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теофана Б. Спасова

при участието на секретаря Надя Др. Точева
като разгледа докладваното от Теофана Б. Спасова Административно наказателно дело № 20235330200068 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № 671476-F655572/27.10.2022 г. на заместник директор на ТД на НАП Пловдив, с което на С. Д. С. от гр. Пловдив, ул. „Иларион Макариополски“ № 104, ет. 2, с ЕГН *****, на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗС/ е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 4 вр. с чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗС.

Жалбоподателят атакува наказателното постановление като незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено. Релевира доводи за наличие на хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Прави се искане за разноски. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. К. П. от АК Пловдив, който поддържа жалбата. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрисконсулт Рангелов, с пълномощно по делото, който счита, че наказателното постановление е правилно и законосъобразно, и следва да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и изхожда от лицето, което е санкционирано, поради което се явява допустима.

От фактическа страна съдът установи следното:

През 2020 г. дружеството „Бухала“ ЕООД с ЕИК 204915111 извършвало

дейност, като реализирало оборот отчетен от фискално устройство в размер на 7968,50 лв. съгласно данни от справка „ФИСКАЛНИ УСТРОЙСТВА С ДИСТАНЦИОННА ВРЪЗКА“. Била подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2020г. Въпреки това жалбоподателят С. С. в качеството си на управител на дружеството „Бухала“ ЕООД не заявил за вписване и не представил за обявяване в Търговския регистър и регистър на ЮЛНЦ при Агенцията по вписванията годишния финансов отчет (ГФО) за 2020 г. на „Бухала“ ЕООД в срок до 30.09.2021 г. включително.

Към датата на съставяне на АУАН ГФО на дружеството за 2020 г. не е бил заявен за вписване и не е бил представен за обявяване в Търговския регистър към Агенцията по вписванията. Нарушението е било прието за извършено на 01.10.2021 г. в гр. Пловдив и установено на 24.02.2022 г. датата, на която НАП била уведомена от Агенцията по вписванията, с писмо вх. № 12-00-48/24.02.2021 г. на ЦУ на НАП, получено в ТД на НАП Пловдив с вх. № 04-01-670/15.04.2022 г. за дружествата неподали в срок ГФО.

За тези констатации актосъставителят с. К. приела, че по този начин С. С. е осъществил състава на чл. 16, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството /ЗСч/ във връзка чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч за което изпратила до дружеството покана за съставяне на АУАН, а след като никой не се явил издала процесния АУАН в отсъствие на нарушителя. Въз основа на така съставения акт било издадено и обжалваното НП.

Така описаната фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните по делото писмени и устни доказателства – показания на разпитания в качеството на свидетел актосъставител с. К..

Пред съда актосъставителят потвърди направените в съставения акт за установяване на административно нарушение констатации.

Показанията на свидетеля се подкрепят и от представената към административнонаказателната преписка разпечатка от страницата на Търговския регистър, от където е видно, че към датата на съставяне на акта няма данни дружеството да е регистрирало Годишния си финансов отчет за 2020 г.

Предвид събраните доказателства съдът прие, че описаната в акта за установяване на административно нарушение, възприета и от наказващия орган в издаденото наказателно постановление фактическа обстановка, е правилно установена. От обективна и субективна страна се установява нарушението по чл. 16, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗС, извършено от С. С., тъй като в качеството си на управител на „Бухала“ ЕООД с ЕИК 204915111, представляващ предприятие по смисъла на ЗСч и търговец по смисъла на ТЗ, въпреки че е бил задължен, не е публикувал ГФО на дружеството за 2020 г. в Търговския регистър при Агенцията по вписванията, като го заяви за вписване и го представи за обявяване в законоустановения срок – до 30 септември на следващата година, т. е. до 30.09.2021 г. Изпълнителното деяние на нарушението е осъществено чрез бездействие и

представлява незавявяването за вписване и непредставянето за обявяване в Търговския регистър на ГФО за 2020 г. на дружеството, чийто управител е жалбоподателят. Деянието е съставомерно от обективна страна, тъй като бездействието е продължило до изтичането на срока за изпълнение на задължението за публикуване на ГФО, като само по себе си то не се оспорва от жалбоподателя.

Правилно е приложена и съответната на нарушението санкционна разпоредба, съгласно която който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв. На жалбоподателя е наложена глоба в минималния размер, предвиден в закона.

Така определеният размер съдът намира, че е съобразен с изискванията на чл. 27 от ЗАНН.

При извършената проверка относно спазване на процесуалните изисквания за съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление съдът не констатира да са налице допуснати процесуални нарушения, които да са съществени и да са ограничили правото на защита на нарушителя. И двата акта са съставени при спазване на сроковете, предвидени в чл. 34 от ЗАНН. Налице е и съответната материална компетентност на органите, съставили двата акта като доказателство за това е приложеното към административнонаказателната преписка копие на Заповед № 3МФ-644/28.08.2020 г.

Установи се по делото, че актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствие на нарушителя. Несъмнено чл. 40, ал. 2 от ЗАНН допуска неприсъствено съставяне на АУАН, но само в случай, когато нарушителят е бил надлежно уведомен за това и не се е явил. Фактът на отправената покана до жалбоподателя не беше доказан по делото. Представената покана за съставяне на АУАН за неподаден ГФО с изх. № 70-00-4125-1766/29.04.2022 г. е адресирана до юридическото лице „Бухала“ ЕООД, а не до физическото лице С. С., следователно касае друго административнонаказателно производство, а именно такова срещу юридическото лице „Бухала“ ЕООД, поради което е неотносима към настоящото.

Неприсъственото съставяне на акта е процесуално нарушение. То обаче не е от категорията на съществените, защото последиците, изразяващи се в ограничаване правото на защита на нарушителя, са били заличени, чрез личното връчване на акта за установяване на административно нарушение на управителя на дружеството на по-късна дата, на 01.07.2022г.. По този начин упражняването на правото на защита на нарушителя чрез предявяване на възражение е реално осигурено.

Съдът намира, че настоящият случай не разкрива белезите на маловажен такъв по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално, като няма данни към датата на съставяне на акта да е подаден годишен финансов отчет за процесния период. Нарушени са принципът на публичност

и отчетност, гарантиращи информираност за останалите участници в търговския оборот относно икономическия статус на дружеството. Към датата на съставяне на акта и издаване на наказателното постановление санкционираното лице е изпълнявало правомощия на управител и е следвало да следи за изпълнение задълженията на дружеството. По изложените съображения съдът намира, че нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид.

С оглед всичко изложено следва наказателното постановление като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено.

Предвид изхода на делото и при направено искане от въззиваемата страна следва в тежест на жалбоподателя да бъдат присъдени сторените по делото разноски. С оглед това, че конкретният размер на възнаграждението за юрисконсулт законът предоставя да се определи от съда, то съобразно с разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ, който предвижда съобразяване на възнаграждението с вида и количеството на извършената дейност, както и на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът намери, че следва да определи възнаграждение за ползваната юрисконсултска защита в минималния размер, предвид факта, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

По аргумент от т.6 от ДР на АПК, вр. чл. 63, ал.5 ЗАНН, вр. чл. 27 ГПК разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, разпоредител с бюджетни кредити, в чиято структура е включен наказващия орган. В случая на основание чл.2, ал.2 ЗНАП това се явява Националната Агенция по приходите.

С оглед изхода на делото съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № № 671476-F655572/27.10.2022 г. на заместник директор на ТД на НАП Пловдив, с което на С. Д. С. от гр. Пловдив, ул. „Иларион Макариополски“ № 104, ет. 2 с ЕГН *****, на основание чл. 74, ал. 1, от Закона за счетоводството /ЗС/ е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 4 вр. с чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗС.

ОСЪЖДА С. Д. С. от гр. Пловдив, ул. „Иларион Макариополски“ № 104, ет. 2 с ЕГН ***** да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административен съд - Пловдив в 14 дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____